

1d) Morda je za A najlažje izbrati kar

$$A(p, q, r) = p \vee q \vee r$$

V tem primeru nabor $\{A, v\}$ ne more izbrati kaj več od digresije.

1e) Vemo, da je, denimo, $\{\uparrow\}$ poln nabor. Če s tromeštrnim vernikom B izrazimo \uparrow , potem smo zmagali.

$$\text{Morda filozof je } B(p, q, r) = p \uparrow (q \wedge r) \sim \neg(p \wedge q \wedge r)$$

$$\text{V tem primeru je svede } B(p, q, q) \sim p \uparrow (q \wedge q) \sim p \uparrow q$$

Pari pa na tole.

$$p \uparrow q \uparrow r \sim (p \uparrow q) \uparrow r \neq \neg(p \wedge q \wedge r)$$

Veruž $\bar{B}(p, q, r) = p \uparrow q \uparrow r$ namreč obnaša logično vrednost 1, saj je

$$\begin{aligned}\bar{B}(1, 1, 1) &\sim (1 \uparrow 1) \uparrow 1 \sim \neg(1 \wedge 1 \wedge 1) \sim \\ &\sim \neg(0 \wedge 1) \sim \neg 0 \sim 1\end{aligned}$$

2c) Če A in B nista primerljivi (nobena od A, B ni podmnožica druge), potem zveza ne velja.

Če namreč $a \in A \setminus B$ in $b \in B \setminus A$, potem

$$\{a, b\} \in \mathcal{P}(A \cup B), \text{ toda } \{a, b\} \notin \mathcal{P}A \cup \mathcal{P}B.$$

Zveza $\mathcal{P}(A \cup B) = \mathcal{P}A \cup \mathcal{P}B$ velja za primerljive pare množic (tj. veljati mora $A \subseteq B$ ali $B \subseteq A$)

Če, denimo, velja $A \subseteq B$, potem je

$$\bullet A \cup B = B \quad (\text{in zato } \mathcal{P}(A \cup B) = \mathcal{P}B) \text{ in}$$

$$\bullet \mathcal{P}A \subseteq \mathcal{P}B \quad (\text{saj je vsaka podmnožica } A \text{ vsebovana v } B)$$

3c) Opariti je bilo potrebno dvojje (za vsako izbrano a, b)

• $\text{gcd}(a, b)$ deli a (oziroma a je večkratnik $\text{gcd}(a, b)$)
zato je $\text{lcm}(a, \text{gcd}(a, b)) = a$

• a deli $\text{lcm}(a, b)$ (oziroma $\text{lcm}(a, b)$ je večkratnik a)
zato je $\text{gcd}(a, \text{lcm}(a, b)) = a$

3d,e) Ker sta 1 in p edla delitelja šteila p , lahko
samo ti dve vrednosti zvezane izraz $\gcd(a, p)$.

- 1 delat, ko je a tuje p in
- p delat, ko p deli a .

Dar če ni potrebno ločeno obravnavati obeh primerov,
je najprejše uporabiti drugi del Malega Fermatovega
izreka, ki pravi, da je $a^p \equiv a \pmod{p}$

Zato je $a^{2p-1} \equiv a^p \cdot a^{p-1} \equiv a \cdot a^{p-1} \equiv a^p \equiv a \pmod{p}$

Pri del M.F.I. oz E.I. pravi, da če je $a \perp p$, potem
 $a^{p-1} \equiv 1 \pmod{p}$.

To pomeni, da je izreka primer "a ni tuje p " obravnavati
ločeno.

4d) Pravost permutacije lahko dokažemo iz abelične strukture
(sestavljamo za 1 zmanjšane dolžine ciklov), kar pa
tudi (imačians leu dolžini ciklov).

Permutacija s c.s. $[5, 2]$ je tabolha, njen red pa je 10.

Soda permutacije pa lahko dokaz, če in c.s.

izberemo $[5, 5, 2, 2]$. ← Sereda je potrebno
napisati tudi zgleda

4e) 16 je potenca prastevla in če kaj ima
permutacije red 16, potem mora v njeni abelični strukturi
vstopati 16-cikel.

Žal je permutacija s c.s. $[16]$ lha. Toda

permutacije s c.s. $[16, 2]$ je soda in nastalo reda 16,

4a in e lahko rešimo tudi z drugačnim argumentom.

Tudi permutacije s c.s. $[5, 2, 2]$ je soda in je njen red enak 10.

In tudi permutacije s c.s. $[16, 16]$ je soda in ima red enak 16.